

[Krag.]

har jeg bare ment, at de to højtærede Ministre, vi konfererede med, sagde en hel Del venlige og pæne Ord til os om de smukke Hensigter, de havde, og saa for Resten tog de sig et godt Grin, da vi var ude af Døren. For man har overhovedet ikke gjort noget Forsøg paa at indfri det Løfte, man den Gang gav, om ved Hjælp af de 40 Mill. Kr., som til dette Formaaals Fremme var blevet bevilget af Finansudvalget, at sætte ind overfor Kurserne. Ja, den højtærede Indenrigsminister var af personlige Grunde ikke til Stede ved denne Lejlighed, saa han kan formentlig neppe vide noget autentisk om denne Forhandling.

Naa, den højtærede Finansminister siger saa, at jeg skulde følge Venstres Pressebureauus Anvisning, naar Bureauet siger, at man skal lade være med de bombastiske Ord om denne Sag, for Rentenedsættelsen er i Virkeligheden til syvende og sidst ikke af afgørende Betydning for Landbrugets Eksistens her i Landet. Saa siger jeg: Det er jeg saa inderlig enig med Venstres Pressebureau om; jeg har maaske ogsaa somme Tider inspireret en saadan Udtalelse fra Bureauets Side, jeg har i hvert Tilfælde sagt det mange Gange ved offentlige Møder og begrundet det. Saa idet jeg takker for det gode Raad, maa jeg sige til den højtærede Finansminister, at det er allerede fulgt.

Men naar saa den højtærede Minister siger, at det er bedre, vi drøfter dette Spørgsmaal i Stilhed, saa siger jeg, at det er jeg enig med Ministeren i, jeg er ganske enig, og derfor har vi fra Venstres Side ogsaa været rede til, da man indbød os til fortrolig Forhandling, at drøfte denne Sag i Fortrolighed. Men Regeringen har ikke ønsket det, nej, naar Regeringen ikke kunde faa Sager, hvis Drøftelse ikke forudsatte Antydning af Fortrolighed, ind under de fortrolige Forhandlinger og faa Tilslutning til dem, vilde man ikke forhandle om de Sager, som krævede Fortrolighed. Derfor staar vi her for aabent Tæppe og drøfter denne Sag i Dag.

Ja, Tiden tillader ikke, at jeg kommer nærmere ind paa de øvrige Betragtninger, som af den højtærede Minister er fremsat, og jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at Obligationsejere og Indskydere i Banker og Sparekasser kan i Forbindelse med Renteproblemet ikke sammenstilles, saaledes som Ministeren gør. Thi Indskyderen kan hæve sine Penge, det Beløb, han har indsat; det kan Obligationsejeren ikke, han maa finde sig i at tage den Kurs,

som det aabne Marked byder ham. Men i øvrigt gentager jeg, hvad jeg sagde, da jeg forrige Gang havde Ordet, at vi i Erkendelse af det berettigede Krav, der er om Obligationrentens Nedsættelse, vil forhandle om denne Sag og bestræbe os for at skabe Samling om Opgavens Løsning.

Christmas Møller: Jeg hørte med stor Interesse, første Gang det ærede Medlem Hr. Krag havde Ordet, de Udtalelser, han fremsatte angaaende Successorfonden, og de Ønsker, der var fremkommet om at stille Indehaverne af den beskatningsmæssigt lige med andre. Jeg hørte med stor Interesse disse Udtalelser af det ærede Medlem, og saa kan vi maaske fra konservativ Side forvente, at naar vi næste Gang stiller Ændringsforslag her i den høje Rigsdag om dette Spørgsmaal, vil det ærede Medlem og hans Parti, i Modsætning til hvad der skete den 27. Marts i Aar, stemme for et saadant Ændringsforslag.

Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige, at det er naturligvis ikke mange Bemærkninger, vi for vort Vedkommende kan have at gøre til Ministeren. Han har jo for saa vidt opfattet Stillingen fuldkommen rigtigt. Hans Udtalelser er et tydeligt Vidnesbyrd om, at han har opfattet de Udtalelser, der faldt dels fra de konservative Ordføreres Side, dels fra det ærede Medlem Hr. Krag's Side, thi Finansministeren har fuldkommen Ret i, at hvis der skal søges gennemført et Lovforslag i Omegnen af det Forslag, Ministeren her har stillet, saa maa han undvære Medarbejderskab fra det konservative Folkepartis Side.

Naar den højtærede Finansminister saa drog en Sammenligning, saaledes som han gjorde det, mellem den tvungne Rentenedsættelse i Banker og Sparekasser og den Rentebeskatning, han her stiller Forslag om, og sagde, at han ikke med Rette kunde rette denne Behæjdelse mod os, fordi vi ikke havde stemt for den, men han vilde alligevel drage en saadan Sammenligning i al Almindelighed, men navnlig henvendt til Partiet Venstre vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at jeg er i og for sig enig med ham i, at man kan drage en saadan Sammenligning, men han burde blot ræsonnere omvendt, ræsonnere saaledes, at Tvangsrenteloven fra i Foraaret om tvungen Nedsættelse af Renten i Banker og Sparekasser burde han ophæve, hvis han ikke kan komme videre. Thi det er jo fuldkomment økonomisk givet, at i saa Fald vil der være et Misforhold til Stede, som i Virkeligheden ikke burde opretholdes.